Jen se pousměj - Černocká, Petra

Až pár pohledů vzlétne tak,
jako ptáci vyplašení.
Jen se pousměj, dělej, že nevidíš,
než si vyhledá odpověď
na Tvé náhlé oslovení.
Jen se pousměj,vždyť je jí sedmnáct.

Utekl čas jak mizí odpoledne,
nedělní,nedělní,jako výlet nazdařbůh
a zážitek první je zároveň poslední.
Až jí přineseš první kytku,
nebude vědět co sní.
Jen se pousměj, že je nesmělá
a pak bez dlouhých pomlk řekni,
místo vyznání, je Ti sedmnáct
a jsi už dospělá.

Až ji poprvé za ruku vezmeš,
neříkej co už zná, jen se pousměj,
úsměv nezraní, pak až bude se ptát,
co pro Tebe vlastně znamená,
jen se pousměj, vždyť je jí sedmnáct.

Utekl čas jak mizí odpoledne,
nedělní,nedělní,jako výlet nazdařbůh
a zážitek první je zároveň poslední.
Až jí přineseš první kytku,
nebude vědět co sní.
Jen se pousměj, že je nesmělá
a pak bez dlouhých pomlk řekni,
místo vyznání, je Ti sedmnáct
a jsi už dospělá.